

13.

... aneb

Jakou hodnotu má vlastně lidský život

Máte představu o tom, jakou hodnotu má pro některé z nás lidský život? Pro kolik korun jsou někteří lidé spáchat to nejhorší - vraždu? Již od starověku považují filozofové za atributy lidství rozum, svobodnou vůli a svědomí. Je tedy možné považovat pachatele takových činů ještě za lidi? Následující příběh, se kterým vás seznámíme, zákonitě vyvolává takovéto pochybnost

Pan Václav měl za několik dní oslavit své čtyřiasedmdesáté narozeniny. Žil sám v rodinném domku na Přeloučsku, kde patřil mezi starousedlíky. Lidé ho často vídali sedícího na zápraží před svým domkem nebo na kole, projíždějícího vesnicí pro noviny. Tu a tam s někým prohodil přes plot pár slov, někteří vrstevníci jej navštěvovali také doma. Výjimkou nebyl ani pan Zdeněk, příbuzný pana Václava. To červnové odpoledne roku devadesátého třetího si přišel nasekat trávu králíkům a zdržel se asi hodinku. Oba muži se poté rozloučili a pan Zdeněk netušil, že vidí svého bratrance živého naposledy. Když o dva dny později přijížděl k domku, myslel si, že Václav ještě spí. Odemkl si tedy nalezeným klíčem branku a vjel s kárkou až na dvorek. Otevřel domovní dveře a vešel dovnitř. Ocítl se v malé chodbě, ze které vstoupil do kuchyně. Pocit hrůzy, který ho náhle ochromil, lze jen těžko popsat. Na zemi spatřil v tratolišti krve nehybné lidské tělo. Mrtvola starého muže ležela na zádech uprostřed místnosti a byla přivázána za krk ke kuchyňským kamnům. Obličej měl mrtvý přikrytý špinavým hadrem. Stopy a stříkance na podlaze napovídaly, že zde došlo k zápasu mezi obětí a útočníkem. Zdeněk na nic nečekal a vyběhl ven, aby zavolal pomoc. Lidé, kteří se na místo seběhli, okamžitě pochopili, že by přivolaný lékař už jen konstatoval smrt a zavolali proto policii.

Operační důstojník, informován o případu, vysílá ihned na místo činu výjezdovou skupinu. Kriminalisté spolu s vyšetřovatelem a soudním lékařem, určujícím dobu smrti, začínají shromažďovat veškeré informace, týkající se oběti a prostředí, ve kterém žila. Při ohledání mrtvého těla je na první pohled zřejmé, že se jedná o násilnou smrt. Zranění na hlavě, zaviněné nepochybně druhou osobou, bylo způsobené tupým předmětem. Kriminalistický technik zajišťuje na místě množství stop, které se stanou velice cenným materiálem pro pozdější důkazní řízení. V zahradě za domkem kriminalisté v trávě nacházejí odhozenou násadu od kladiva, potřísněnou zbytky krve - zcela jistě se jedná o vražednou zbraň. Prvořadým úkolem kriminalistů je určit motiv vraždy. Jako nejpravděpodobnější se všem přítomným jeví motiv loupežný. Pachatel po sobě zanechal v domku značný nepořádek, z čehož vyplývá, že zde cosi usilovně hledal. Skutečnost, že útočník nevníkl do domku násilím, dále nevylučuje možnost, že oběť svého vraha znala. Pozornost kriminalistů se proto obrací na okruh lidí, se

kterými mohla oběť v poslední době přijít do styku.

Pan Václav se několikrát před smrtí svěřil přátelům s obavami o svůj život. Důvodem byla dvojice mužů, kteří jej neustále obtěžovali. Od té doby, co ho probudily neznámé hlasy v kuchyni a on spatřil u stolu dvě sedící postavy, začal zamykat branku. Strach, který v něm oba muži vyvolávali, se snažil překonávat ve zdánlivém bezpečí svého domova.

Pachatelé nebyli policii neznámí. Oba měli bohatou kriminální minulost. Mladší Bohumil byl již třikrát soudně trestán a v době páchání vraždy měl uložen podmíněčný trest za majetkovou trestnou činnost. Starší Josef měl konflikt se zákonem dokonce sedmkrát. Oba byli tu dobu nezaměstnaní a ve finanční tísní. Důvodem rozhodnutí navštívit starého muže, které padlo v den vraždy, byla představa získání peněz. Obešli domek a zadem se dostali k vratům stodoly. Tudy vnikli dovnitř. Zde našli mezi různým harampádím velké kladivo, ze kterého vyviklali násadu. Prošli stodolou až na dvorek a potichu se přikradli pod okna stavení. Domluvili se, že první vejde dovnitř Josef a požádá pana Václava o sklenici vody. Ve chvíli, kdy stáli proti sobě tvář v tvář, uchopil Josef starého muže za ruce a Bohumil jej několikrát udeřil násadou od kladiva do hlavy. Srazili jej na zem a nalezeným kusem látky ho společně uškrtili. Tělo pak pevně přivázali za krk ke kamnům a přikryli obličej. Dům poté prohledali a ze sekretáře v kuchyni odcizili náramkové hodinky v hodnotě 70 korun a finanční částku ve výši 30 korun. Při odchodu si mladší z vrahů smyl krev z rukou ve kbelíku s vodou. Místo pak opustili stejným způsobem, jakým do objektu vnikli.

I když ve svých výpovědích oba obvinění střídavě popírali jakoukoliv účast na usmrcení oběti a svalovali vinu jeden na druhého, soud vycházel především z prvotní výpovědi obviněného Bohumila, který své jednání plně doznal a znázornil jej i při provedené rekonstrukci. Toto přiznání bylo v souladu se zjištěnými skutečnostmi při ohledání místa činu a dokumentovanými kriminalistickými expertizami, závěry soudnělékařské expertizy a výpověďmi svědků. Oba obvinění byli podrobena znaleckému zkoumání z odvětví psychologie a psychiatrie a shodně označeni jako psychopatické osobnosti se sklony k agresivnímu chování. V době páchání trestného činu však byli schopni plně rozpoznat nebezpečnost svého jednání. Vzhledem k tomu, že se oba obvinění dva měsíce před vraždou společně vloupali do objektu jedné firmy v Přelouči, odkud odcizili náradí za více než patnáct tisíc korun, byli obvinění také z krádeže. Mladší z pachatelů byl odsouzen k výjimečnému trestu odnětí svobody v trvání sedmnácti let a starší k šestnácti rokům odnětí svobody.